

'Thuis in Zwijndrecht'

Beleids- en uitvoeringsplan integratie van vergunninghouders 2018 tot en met 2020

Gemeente Zwijndrecht

Inhoud

Inleiding.....	1
Hoofdstuk 1: De opgave ‘Thuis in Zwijndrecht’	3
1.1 Vergunninghouders zijn Thuis in Zwijndrecht	3
Hoofdstuk 2: Bestaande maatregelen.....	5
2.1 Huisvesting, een zachte landing maken (matching en coaching vestiging).....	5
2.2 De inburgeringsplicht (taalaanbieder).....	6
2.3 Het participatieverklaringstraject (Vluchtelingenwerk)	6
2.4 Maatschappelijke begeleiding	7
2.5 Basisdienstverlening Vluchtelingenwerk	7
2.6 Project Impuls statushouders (Startmodule en extra inzet arbeidsparticipatie (SDD) ..	7
2.7 Het lokale leerwerkbedrijf	8
2.8 Vroeg aanpakken van taal- en ontwikkelachterstanden.....	8
2.9 Met extra aandacht klaar voor de reguliere schoolklas.....	9
2.10 Snel doorstromen naar regulier voortgezet onderwijs.....	9
Hoofdstuk 3: Nieuwe maatregelen.....	10
3.1 Versterken van de eigen regie en werken aan zelfredzaamheid.	10
3.2 Sturen op het inburgeringstraject en de inzet van extra taalaanbod	12
3.3 Stimuleren van persoonlijke ontwikkeling, opleiding en werk op niveau	13
3.4 In beeld krijgen van de gezondheid.....	16
3.5 Stimuleren van sportdeelname.....	17
Hoofdstuk 4 Financiën en samenvatting van de maatregelen.....	19
4.1 Het jaar 2018 uitgewerkt in inhoud en euro's.....	19
4.2 Financiële samenvatting en meerjarenoverzicht 2016-2020.....	20

Inleiding

De afgelopen jaren heeft Nederland te maken gehad met een verhoogde instroom van vluchtelingen. Tijdens de piek in 2015 en 2016, waren de reguliere opvanglocaties van het Centraal Orgaan opvang Asielzoekers zo vol, dat overal in Nederland noodopvanglocaties ontstonden. Ook Zwijndrecht had destijds een noodopvang. Een periode waar Zwijndrecht met trots aan terugdenkt. De organisatie van de noodopvang kon op veel steun en draagvlak van de samenleving rekenen. Vrijwilligers(initiatieven), professionele ketenpartners en de gemeente hebben samen een plek gecreëerd waar vluchtelingen na vele omzwervingen, in een warm en veilig thuis hebben kunnen aansterken.

Op dit moment heeft de instroom van vluchtelingen zich gestabiliseerd op een beheersbaar niveau. Daarmee is ook onze opgave in beweging. In het *Programma Sociaal Domein 2017-2018* schrijven we daar in het thema *Thuis in Zwijndrecht* over dat we het als onze opgave en ambitie zien om mensen die nieuw zijn in Zwijndrecht (vergunninghouders¹) volledig uit te rusten om mee te doen in onze samenleving. Daaronder verstaan we dat zij zich snel thuis voelen. Dat zij naast geschikte huisvesting, de taal leren, studeren, werk vinden, een sociale kring opbouwen en gaan sporten. Dat hun kinderen naar school gaan, vriendschappen sluiten en deelnemen aan het verenigingsleven.

We starten bij die opgave niet op nul. Zwijndrecht heeft ook nu al een breed aanbod ten behoeve van de integratie en participatie van vergunninghouders. Als voorbeeld noemen we de begeleiding die we bij Vluchtelingenwerk inkopen om te zorgen dat vergunninghouders wegwijs worden gemaakt in een voor hen nieuwe samenleving. Wijzen we op de peuterspeelzalen en het primair en voortgezet onderwijs, waar kinderen van vluchtelingen de ondersteuning krijgen die zij nodig hebben om hun schoolloopbaan voortvarend van start te gaan. Ook het gerichte beleid dat we met de Sociale Dienst Drechtsteden (SDD) voeren om vergunninghouders klaar te stomen voor het onderwijs en of de Nederlandse arbeidsmarkt, werpt zijn eerste vruchten af.

Volledig meedoen in onze samenleving

De ambitie van Zwijndrecht om vergunninghouders 'Volledig mee te laten doen in onze samenleving' is echter stevig. Juist daarom zijn we in het kader van dit beleids- en uitvoeringsplan zo volledig en uitvoerig te werk gegaan. We hebben gedetailleerd in kaart gebracht hoe we vergunninghouders nu ondersteunen en tot welke resultaten dat leidt. We hebben ons niet alleen gefocust op de statistiek, de betrokken organisaties en professionals, maar de keuze gemaakt om veel vergunninghouders persoonlijk te spreken en mee te gaan naar hun afspraken. In de praktijk zien we dat we op de goede weg zijn, maar dat we onze aanpak moeten intensiveren om de gestelde doelen te behalen.

Vergunninghouders worstelen met hun inburgeringstraject en met het vinden van een geschikt opleidingstraject. Ook op de voor hen vreemde arbeidsmarkt lukt het maar moeilijk om een baan te vinden. De slagingspercentages van de inburgeringstrajecten en de uitstroom van vergunninghouders uit de bijstand naar werk of opleiding bevestigen dit beeld. Ook hebben we nog te weinig zicht op de (psychosociale) gezondheid en blijkt uit onderzoek en uit de vele gesprekken dat vergunninghouders zich ook na enkele jaren in onze samenleving nog eenzaam voelen.

Aangevoerd door de in 2013 herziene Wet Inburgering, zien we daarnaast dat de veronderstelling in het beleid is geslopen dat vergunninghouders zelf regie kunnen nemen op

¹ Wanneer de IND beslist dat de asielzoeker recht heeft op bescherming, dan krijgt deze de status van vluchteling en een tijdelijke verblijfsvergunning. We noemen ze dan ook wel vergunninghouders.

hun integratie en participatie. In de vele gesprekken en uit ons onderzoek blijkt dat dit niet het geval is. Het is een illusie om aan te nemen dat (alle) vergunninghouders zonder hulp een netwerk opbouwen, gaan sporten en werken aan hun (psychosociale) gezondheid. We zien dat het voor hen moeilijk is om ons gezondheidssysteem te doorgronden, dat zij worstelen met het inschatten van hun kansen op de arbeidsmarkt en in het onderwijs. Laat staan dat zij weten te doorgronden welke organisaties zij nodig hebben voor ieder specifiek deel van hun integratie.

Een geïntensiverde aanpak als pilot van 2018 tot en met 2020

We willen dat alle vergunninghouders daadwerkelijk volwaardig mee kunnen doen in onze samenleving. Van het rijk hebben we door de hoge instroom, in 2016 en 2017 extra middelen gehad. Die middelen hebben we gereserveerd en maken het mogelijk om nu een driejarige pilot te houden, waarin we met een geïntensiverde aanpak zorgen voor:

- Het ondersteunen van vergunninghouders bij het nemen van regie op hun ontwikkeling en op alle daarbij betrokken organisaties en professionals;
- het bieden van uitgebreidere opleidings- en ontwikkelkansen passend bij de persoonlijke kwaliteiten en competenties van de vergunninghouder;
- het stimuleren van de sportparticipatie;
- het beter in beeld krijgen van de (psychosociale) gezondheid van vergunninghouders;

De pilot is gericht op de 261 vergunninghouders die in de periode 2015 tot en met 2017 zijn gehuisvest en de vergunninghouders die daar van 2018 tot en met 2020 nog bijkomen, uitgaande van de huidige prognoses zijn dat er 150.

Doelstelling

1. Voor minimaal 90% van de vergunninghouders(gezinnen) die zich vanaf 2015 in Zwijndrecht hebben gevestigd, ligt er na een jaar een persoonlijk integraal plan waarin aandacht is voor alle domeinen die van belang zijn voor iemands integratie (huisvesting, inburgering, taal, onderwijs, (vrijwilligers)werk, gezondheidszorg en sport en vrije tijd). Dit persoonlijke plan is afgestemd met de betrokken organisaties.²
2. Minimaal 75% van de bijstandsgerechtigde vergunninghouders combineert vanaf het tweede jaar van verblijf het verplichte inburgeringstraject met (vrijwilligers)werk, een taalwerkstage, een werkervaringsplek of een opleidingstraject.³
3. Minimaal 50% van de vergunninghouders heeft na drie jaar verblijf een betaalde baan van meer dan 8 uur per week. Minimaal 30% van de vergunninghouders heeft na 3 jaar een betaalde voltijdsbaan.⁴

Leeswijzer

In dit beleid- en uitvoeringsplan leest u achtereenvolgens:

1. De opgave 'Thuis in Zwijndrecht'
2. Bestaande maatregelen
3. Nieuwe maatregelen, gericht op:
 - Het versterken van de eigen regie en het werken aan zelfredzaamheid;
 - het sturen op het inburgeringstraject en de inzet van extra taalaanbod;
 - het stimuleren van persoonlijke ontwikkeling, opleiding en werk op niveau;
 - het in beeld krijgen van de gezondheid;
 - het stimuleren van sportdeelname.
4. Financiën en samenvatting van de maatregelen

² Nu heeft 0% van de vergunninghouders een integraal persoonlijk plan.

³ Nu heeft 19,6% van de vergunninghouders naast de inburgering een aanvullend traject doorlopen.

⁴ Het beste vergelijkingsmateriaal biedt de cohortstudie naar de asielmigranten uit de jaren 95-99. *De economische integratie en participatie van asielzoekers* (WODC, 2015). Daaruit blijkt dat na drie jaar zo een 35% van de vergunninghouders een betaalde baan heeft van meer dan 8 uur per week 15% heeft een betaalde voltijds baan.

Hoofdstuk 1: De opgave 'Thuis in Zwijndrecht'

De Rijksoverheid bepaalt elk half jaar het aantal vergunninghouders dat Zwijndrecht moet huisvesten, ook wel 'de taakstelling' genoemd. Daarbij houdt het Rijk rekening met de omvang van de gemeente. Het COA plaatst asielzoekers vervolgens zo veel mogelijk in een asielzoekerscentrum (AZC), in een arbeidsmarktregio waar zij de meeste kans hebben op integratie en (arbeids)participatie. Het COA kijkt daarbij naar opleiding, werkervaring en een eventueel netwerk. Als asielzoekers in het AZC een verblijfsvergunning krijgen, dan worden zij formeel vergunninghouders genoemd.

Vergunninghouders worden door het COA gekoppeld aan een gemeente. Wij zetten ons er voor in dat vergunninghouders die aan ons worden toegewezen, zo snel mogelijk een passende en betaalbare woonplek krijgen. Daarbij krijgen zij voorrang toegekend.

Jaartal	Taakstelling	Realisatie
2015	84	81
2016	115	86
2017	64	94*
2018	55	..
2019	50	...
2020	45	...

*Peildatum 1 november 2017

In 2015, 2016 en de eerste helft van 2017 was het aantal vergunninghouders hoog. In de middellange-termijnverkenning van het Centraal Planbureau (CPB): *Aanhoudend herstel, Internationale onzekerheden* wordt de voorspelling gedaan dat de dalende trend die in de 2^e helft van 2017 is ingezet, zich ook in de periode 2018 tot en met 2020 doorzet (CPB, 2016). Dit is het gevolg van een lagere asielinstroom met minder kansrijke asielverzoeken, van 'economische vluchtelingen'. Dat leidt er toe dat door de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) minder vergunningen worden afgegeven.

1.1 Vergunninghouders zijn Thuis in Zwijndrecht

In het *Programma Sociaal Domein* gaat Zwijndrecht uit van "Een samenleving die veel zelf kan". Passend bij dat uitgangspunt kiest Zwijndrecht dan ook voor het versterken van de eigen kracht en regie van vergunninghouders. Ons vertrekpunt is dat vergunninghouders beschikken over een enorme dosis kracht, wil en motivatie om te bouwen aan een nieuwe toekomst. Zonder hadden zij hun vlucht immers niet kunnen voltooien.

Toch merken we in de praktijk dat er grote verschillen zijn tussen de mate waarin vergunninghouders zelfredzaam zijn en regie op hun toekomst kunnen nemen. Een groot deel heeft moeite met het vinden van zijn of haar weg in onze samenleving. En als gevolg daarvan blijft maatschappelijke en sociaal economische integratie uit. Dat gaan we aanpakken door vergunninghouders volledig uit te rusten om mee te doen in onze samenleving. Daaronder verstaan we dat zij zich snel thuis voelen. Dat zij naast geschikte huisvesting, snel de taal leren, werk vinden, een sociale kring opbouwen en gaan sporten. Dat hun kinderen naar school gaan, vriendschappen sluiten en deel nemen aan het verenigingsleven. We kijken naar alle domeinen:

- Mensen die nieuw zijn in onze Zwijndrechtse samenleving rusten we optimaal uit om mee te doen. Dat vraagt kennis van de Nederlandse waarden en normen en begrip en respect voor de Nederlandse rechtsorde. Deze verandering is voor vergunninghouders groot. Zij komen uit landen waar culturele- en staatsrechtelijke uitgangspunten totaal verschillen met de onze, waar omgangsvormen en de vrijheid en beleving van religie totaal verschillen. Landen waar de vrijheid om te zijn en worden wie je bent, om van elkaar te verschillen en toch in gelijkwaardigheid samen te leven, ondenkbaar zijn.
- Goed onderwijs ziet Zwijndrecht als een randvoorwaarde bij het bouwen aan een samenleving waarin iedereen de kans krijgt om het beste uit zichzelf te halen. Het onderwijs goed regelen is wellicht de belangrijkste randvoorwaarde bij het voldoen aan de opgave om alle vergunninghouders in Zwijndrecht goed uit te rusten om mee te doen

aan de samenleving. Bij onderwijs denken we niet alleen aan kinderen. Er wordt ook geïnvesteerd in (niet leerplichtige) jongeren en volwassenen.

- Zwijndrecht wil vergunninghouders volwaardig laten meedoen in de Zwijndrechtse samenleving. Daarbij is een meer voortvarende sociaaleconomische integratie en participatie onontbeerlijk. We zien het als opgave om vergunninghouders de kans te geven om zichzelf te ontwikkelen. Om hun capaciteiten, kwaliteiten en interesses te leren kennen en om op basis daarvan een plek te verwerven op de Nederlandse arbeidsmarkt. Door het in de media geschetste beeld van de 'hoogopgeleide en snel inzetbare vergunninghouder', kan de indruk ontstaan dat dit maar weinig ambitieus is. Die illusie willen we direct wegnemen. De groep vergunninghouders die Zwijndrecht heeft gehuisvest is zeer divers in opleiding, achtergrond, taal, ervaring en netwerk.
- Vergunninghouders die gezond zijn, kunnen beter omgaan met uitdagingen die samenhangen met integratie. Gezondheid wordt dan ook gezien als een randvoorwaarde voor integratie en participatie. De definitie van positieve gezondheid is: 'Gezondheid is het vermogen van mensen zich aan te passen en eigen regie te voeren, in het licht van fysieke, emotionele en sociale uitdagingen van het leven'.
- Sociale contacten en vriendschappen tussen de reeds gevestigde bevolking en vergunninghouders helpen bij de integratie en participatie van vergunninghouders in de Zwijndrechtse samenleving. Deze contacten en vriendschappen bieden hen de kans om te oefenen met de Nederlandse taal en te wennen aan de Nederlandse cultuur. Sport zien we daarbij als een belangrijk domein. Sporten geeft vergunninghouders het gevoel mee te doen in de samenleving, daarnaast kunnen de contacten een opstap vormen met betrekking tot vrijwilligerswerk of andere activiteiten bij de sportvereniging.

Hoofdstuk 2: Bestaande maatregelen

Eerder beschreven we al dat we niet op nul beginnen. In dit hoofdstuk leest u hoe wij op dit moment werken aan de maatschappelijke en sociaaleconomische integratie van Zwijndrechtse vergunninghouders. We beschrijven welke maatregelen er landelijk, regionaal en lokaal worden ingezet. Achtereenvolgens komen de volgende domeinen aan bod:

- Huisvesting, een zachte landing maken
- De inburgeringsplicht
- Het participatieverklaringstraject
- Maatschappelijke begeleiding
- Basisdienstverlening vluchtelingenwerk
- Project Impuls Statushouders
- Het lokale leerwerkbedrijf
- Vroeg aanpakken van taal- en ontwikkelachterstanden
- Met aandacht snel klaar voor de reguliere schoolklas
- Snel doorstromen naar regulier voortgezet onderwijs

2.1 Huisvesting, een zachte landing maken (matching en coaching vestiging)

De huisvesting verloopt zonder noemenswaardige problemen. Wel is er (regionaal) sprake van een permanent tekort aan woningen voor grote gezinnen en woningen met een huurprijs onder de passendheidsgrens. Juist omdat de taakstelling in de Drechtsteden vanuit regionaal perspectief wordt bekeken, kan toch goed worden voldaan aan de taakstelling.

Matching

In de uitvoering wordt samengewerkt met bureau statushouders van de gemeente Dordrecht. Bureau statushouders krijgt de aanmeldingen van het COA. Na de aanmelding leggen zij een link met Woonkeus (toewijssysteem voor woningcorporaties), met de corporaties en met de gemeenten. Op het moment dat een passende woning beschikbaar is, krijgen vergunninghouders hiervan bericht. Bij het matchen van een vergunninghouder aan een woning, worden de volgende uitgangspunten gehanteerd:

- Verhuisbewegingen worden zo mogelijk voorkomen, zo wordt rekening gehouden met alleenreizende vergunninghouders die in aanmerking komen voor gezinshereniging;
- bij de huisvesting wordt rekening gehouden met een spreiding over de wijken in de gemeente, omdat dit bijdraagt aan de succesvolle integratie en participatie.

Coaching Vestiging

De eerste dag in Zwijndrecht is voor een vergunninghouder in veel gevallen een beladen moment. Na een vlucht uit eigen land, verblijf in een noodopvang en AZC, onzekerheid en spanning gedurende het afwachten van de asielpprocedure en vele omzwervingen in een voor hen vreemd land. Krijgen vergunninghouders (vaak) voor het eerst in jaren een eigen 'plek'. Met die eigen plek, ontstaan ook voor het eerst in jaren 'eigen verantwoordelijkheden'. Er wordt zelfredzaamheid verwacht. Die is niet direct aanwezig, daarom wordt bij Vluchtelingenwerk 'Coaching Vestiging' ingekocht. Dat begint op de eerste dag van verblijf met een 'regeldag' en wordt de eerste drie maanden van verblijf intensief voortgezet.

1. Nadat er een match is tussen vergunninghouders en een vrijkomende woning, krijgt de vergunninghouder van het COA een retourticket vergoed naar Zwijndrecht;
2. Daar worden zij ontvangen door een medewerker van Vluchtelingenwerk voor de 'regeldag'. Na een korte kennismaking, waarin de medewerker begint met dossiervorming (verblijfsdocument, beschikking IND e.d.), start een stroomversnelling. In nog geen vier uur tijd doorloopt de vergunninghouder, het volgende proces:
 - a. De vergunninghouder regelt zijn inschrijving in de basisregistratie (BRP);

- b. de vergunninghouder ziet de aangeboden woning voor het eerst en tekent het huurcontract ter plekke;
 - c. bij de SDD doet de vergunninghouder een aanvraag voor een bijstandsuitkering;
 - d. daarbij volgt ook direct een kredietaanvraag voor de huisinrichting en de eerste maand van de huur.
- 3. In de eerste twee weken na het tekenen van het huurcontract helpt de medewerker van vluchtelingenwerk, de statushouder landen in de Zwijndrechtse samenleving. Denk aan:
 - a. Het aanvragen van de huur- en zorgtoeslag bij de Belastingdienst, het aanvragen van DigiD, het regelen van gas, water en licht, internet, TV, het aanvragen/aanmelden van/voor minimaregelingen;
 - b. medische zaken, het regelen van de huisarts, tandarts en apotheek, de (zorg)verzekeringen, het consultatiebureau, kraamzorg en het aanmelden voor de nieuwe basisschool / internationale schakelklas;
 - c. direct wordt een start gemaakt met advies over budgettering (op basis van Nibud-map). De maandlasten e.d. worden direct duidelijk in kaart gebracht.
- 4. Vergunninghouders hebben twee weken om de woning bewoonbaar te krijgen, na het tekenen van het huurcontract moeten vergunninghouders vertrekken uit het AZC. Omdat het inrichtingskrediet van de SDD vaak pas na een week wordt gestort, resteert weinig tijd. Vluchtelingenwerk begeleidt bij de aanschaf van de woninginrichting, het budget is immers beperkt. Daarnaast kan vluchtelingenwerk vergunninghouders verbinden met winkels met 'gebruikte woningraad', vrijwilligersinitiatieven e.d.

2.2 De inburgeringsplicht (taalaanbieder)

Zeker met de wijziging van de Wet in 2013, vormt de 'eigen verantwoordelijkheid' van de vergunninghouder de basis van het stelsel. Vergunninghouders moeten zelf hun DigiD registreren, inloggen op 'mijninburgering' en een lening aanvragen bij de Dienst Uitvoering Onderwijs (DUO). Die lening gebruiken zij om het inburgeringstraject bij 'hun inburgeraar', (de taalschool) in te kopen. De lening hoeven zij alleen terug te betalen als zij verwijtbaar niet slagen voor het inburgeringsexamen. Het niet slagen kan er zelfs toe leiden dat aan vergunninghouders geen permanente verblijfsvergunning wordt verstrekt en dat het Nederlanderschap niet wordt verkregen.

De inburgeringsplicht⁵ start op het moment dat vergunninghouders in Zwijndrecht staan ingeschreven. Dat houdt in dat zij binnen drie jaar hun inburgeringsexamen moeten halen. Dat examen toetst op de kennis van Nederland en de Nederlandse taal. In het kader van het inburgeringstraject krijgen vergunninghouders dus Nederlandse les. Er kan op verschillende manieren worden voldaan aan de inburgeringsverplichting:

- a. Door te voldoen aan het inburgeringsexamen. Dat kan op verschillende niveaus A2 (basis), B1 (MBO), B2 (HBO);
- b. het staatsexamen nt2 te halen;
- c. door op basis van een ander diploma vrijstelling te krijgen (vanaf MBO-2).

Vergunninghouders zijn zelf verantwoordelijk voor de zoektocht naar de meest geschikte taalaanbieder. Omdat deze keuze is in de eerste periode wellicht de belangrijkste is die vergunninghouders maken. Hebben we bij de SDD intensieve hulp en begeleiding geregeld.

2.3 Het participatieverklaringstraject (Vluchtelingenwerk)

Vergunninghouders zijn in het kader van hun inburgeringstraject (vanaf 1 oktober 2017) verplicht om het participatieverklaringstraject te doorlopen en de participatieverklaring te tekenen. Het Rijk kan vergunninghouders die verwijtbaar weigeren de verklaring te

⁵ Alleen vergunninghouders die jonger zijn dan 16 jaar (leerplichtig), ouder zijn dan 65 jaar, of een diploma, certificaat, of ander bewijs hebben dat laat zien dat zij de Nederlandse taal goed spreken en Nederland goed kennen kunnen vrijstelling van de inburgeringsplicht krijgen.

ondertekenen, een boete opleggen van € 340,-. Het niet ondertekenen van de participatieverklaring kan er zelfs toe leiden dat geen permanente verblijfsvergunning wordt verstrekt en dat het Nederlanderschap niet wordt verkregen.

In Zwijndrecht voert Vluchtelingenwerk het Participatieverklaringstraject uit. Zij biedt vergunninghouders daartoe twee modules aan. De eerste module gaat over de vier kernwaarden die centraal staan in het traject (vrijheid, gelijkwaardigheid, solidariteit en participatie). In de tweede module worden deze vier kernwaarden verder uitgediept.

2.4 Maatschappelijke begeleiding

Vluchtelingenwerk krijgt subsidie om vergunninghouders te ondersteunen 'Maatschappelijke begeleiding'. Direct na het traject 'Coaching Vestiging' start dit traject, gedurende 12 maanden staat een vrijwilliger van Vluchtelingenwerk de vergunninghouder bij:

- De vergunninghouder krijgt een vaste vrijwilliger, dit is goed voor de vertrouwensrelatie. De vrijwilliger begeleidt de vergunninghouder tijdens individuele gesprekken bij alle praktische regelzaken denk daarbij aan:
 - Praktische hulp bij de woninginrichting, aansluiting telefonie, internet en televisie;
 - begeleiding bij de aanvraag van huur- en zorgtoeslagen, kwijscheldingen en gemeentelijke toeslagen en tegemoetkomingen, contact met DUO e.d.;
 - inschrijvingen bij huisarts/tandarts/apotheek/consultatiebureau;
 - signaleren en indien nodig doorverwijzen en begeleiden naar andere organisaties.
- De vrijwilliger begeleidt niet alleen bij praktische zaken, maar probeert ook te bouwen aan zelfredzaamheid, integratie en participatie bijvoorbeeld door:
 - het vergroten van het sociale netwerk en daarmee de zelfredzaamheid van de vluchteling;
 - het middels workshops inzake de leefgebieden rechtspositie en documenten, financiën, wonen, gezondheid, onderwijs en werk en dagbesteding bevorderen van de zelfredzaamheid en de kennis van de Nederlandse samenleving.

2.5 Basisdienstverlening Vluchtelingenwerk

Om vergunninghouders te ondersteunen subsidiëren we Vluchtelingenwerk voor gespecialiseerde basisdienstverlening. Die dienstverlening bestaat uit:

- Het verzorgen van telefonische en fysieke spreekuren, waar vergunninghouders met al hun vragenlaagdrempelig terecht kunnen;
- het verzorgen van voorlichting op tal van thema's;
- het begeleiden van sociaaljuridische procedures als gezinshereniging en de asielprocedure.

2.6 Project Impuls statushouders (Startmodule en extra inzet arbeidsparticipatie (SDD)

Startmodule

Nog in de eerste maand van verblijf start voor de vergunninghouder tevens de startmodule van de SDD. De startmodule duurt vier weken. In die 4 weken is er gemiddeld gezien 4 dagen per week een activiteit. De startmodule vormt een kickstart voor het verblijf van de vergunninghouder in de gemeente. In de startmodule worden de volgende thema's belicht:

- Inburgeringswet: rechten en plichten, maatregelen, belang van taal, inburgeringspartijen;
- werk en scholing: verschillende vormen van participatie (bijv. Taalwerkstage tot betaalde baan), opleidingsmogelijkheden, onderwijs voor de kinderen, kinderopvang e.d.;
- empowerment, waarden, culturen, normen en emancipatie, democratie, zelfredzaamheid, omgangsvormen, respect, (keuze)vrijheid e.d.;
- geld; budgetteren, zuinig leven, aanbiedingen, schulden, kinderopvang, bso kosten;
- gezondheid en veiligheid: basisinformatie en eigen bijdrage.

De startmodule wordt in principe afgesloten met een plan van aanpak dat de vergunninghouder inzicht geeft in de eigen mogelijkheden en de rechten en de plichten.

Extra inzet op arbeidsparticipatie statushouders

Voor Zwijndrecht neemt de SDD regie op de arbeidsparticipatie. Naast de reguliere werkwijze voor werkzoekenden, heeft de Drechtraad op 8 december 2016 ingestemd met het project Impuls Statushouders (SDD, 2016). In het kader daarvan is er een speciaal team met regisseurs voor vergunninghouders opgericht. De betreffende regisseurs hebben naast hun reguliere re-integratiemiddelen een lagere caseload en een speciale 'menukaart' om de arbeidsparticipatie te bevorderen. De startmodule leidt tot een plan van aanpak dat de basis vormt voor het traject dat de regisseur van de SDD, met de vergunninghouder inzet, in het kader van de Participatiewet.

2.7 Het lokale leerwerkbedrijf

In aanvulling op deze regionale aanpak, hebben we het lokale Leerwerkbedrijf Zwijndrecht (LZW). Het LZW richt zich op inwoners die een grote afstand tot de arbeidsmarkt hebben. LZW is door de SDD aangemerkt als matchingsunit voor leerwerkplaatsen. LZW plaatst door de SDD aangeleverde kandidaten bij lokale leerwerkbedrijven. Deze voorziening is niet specifiek gericht op vergunninghouders, maar vergunninghouders kunnen er wel degelijk van profiteren. Bij het leerwerkbedrijf (bijv. Diverz, De Hoge Nesse) kunnen zij naast hun inburgering werken aan hun taalbeheersing en werknemersvaardigheden. Daarnaast kan het voor vergunninghouders een opstap vormen naar een opleiding of een betaalde baan.

Ook Vluchtelingenwerk werkt in Zwijndrecht - zonder subsidierelatie - met twee goed opgeleide vrijwilligers. Deze vrijwilligers helpen vergunninghouders met het maken van sollicitatiebrieven, een CV en organiseren sollicitatietrainingen. Daarnaast bemiddelen ze ook actief tussen vergunninghouders en Zwijndrechtse bedrijven die openstaan voor een stage van een vergunninghouder. De regie blijft bij de regisseur van de SDD.

2.8 Vroeg aanpakken van taal- en ontwikkelachterstanden

Peuters en kleuters die opgroeien in kwetsbare gezinnen hebben een grote kans om al op jonge leeftijd een onderwijsachterstand op te lopen. Als kinderen eenmaal zo een achterstand hebben, dan is het moeilijk om deze weer in te lopen. Mede daarom voert Zwijndrecht een actief onderwijsachterstandenbeleid, met voorzieningen voor vroeg- en voorschoolse educatie (VVE). De VVE-activiteiten helpen kinderen om op een speelse manier hun achterstand in te halen. Het consultatiebureau verstrekt de indicaties VVE als aan één van de volgende criteria wordt voldaan:

1. Als de ouders een inburgeringstraject volgen;
2. als er bij ouders sprake is van een laag opleidingsniveau (minder dan twee jaar vervolgonderwijs);
3. als er thuis niet of heel beperkt Nederlands wordt gesproken;
4. als het consultatiebureau overige risico- en/ of belemmerende factoren ziet.

Kinderen van vergunninghouders ontvangen dus in principe een VVE-indicatie, met zo een indicatie gaan zij vier keer per week naar de peuteropvang, waarvan twee keer gratis. Voor de overige 2 delen ontvangen zij kinderopvangtoeslag. Als zij geen inburgeringstraject (meer) volgen en gebruik maken van de bijstand, dan betalen zij een (inkomensafhankelijke) bijdrage, van maximaal € 240,- per jaar. Bij de SDD is daar een tegemoetkoming voor. Het consultatiebureau doet ook de monitoring op de uitvoering daarvan. Op het moment dat het kind een VVE-indicatie heeft, maar het geen gebruik maakt van de peuteropvang, dan bespreekt het consultatiebureau de casus en wordt een oplossing gezocht.

2.9 Met extra aandacht klaar voor de reguliere schoolklas

Alle kinderen van vergunninghouders in de leeftijd 4 tot en met 12 kunnen in Zwijndrecht worden opgevangen in een aparte NT2 groep, op dit moment in openbare basisschool De Dolfijn. Er kan door vergunninghouders ook gekozen worden voor een andere school. In de NT2 Groep worden de kinderen in een jaar door goed gekwalificeerde en gedreven leerkrachten en onderwijsassistenten bijgespijkerd, met het doel ze na een jaar te laten uitstromen naar een reguliere schoolklas. In dit jaar komt het volgende aan de orde;

- Op basis van speciaal aangeschafte leermethoden en software leren kinderen op een intensieve wijze Nederlands;
- om contacten met de andere kinderen te leggen, sluiten de kinderen bij de reguliere schoolklas aan bij vakken als muziek, handvaardigheid, tekenen en sport;
- er is veel persoonlijke begeleiding om kinderen te helpen bij hun sociaal emotionele ontwikkeling;
- de ouders worden nauw betrokken bij de ontwikkeling van het kind, denk aan oefengroepen Nederlands voor ouders, fietslessen, sportlessen e.d.;
- de school neemt regie richting Stichting leergeld en het SMS-kinderfonds, zodat financiën geen probleem meer zijn voor sport of voor buitenschoolse activiteiten.

2.10 Snel doorstromen naar regulier voortgezet onderwijs

Als kinderen van vergunninghouders het primair onderwijs in Nederland hebben doorlopen, dan beheersen zij de taal. Zij stromen dan ook regulier in op een school voor voortgezet onderwijs die past bij hun uitstroomniveau. Als kinderen van vergunninghouders echter pas in Zwijndrecht aankomen als zij 12 tot en met 16 jaar oud zijn, dan beheersen zij de taal niet of nauwelijks. Voor hen is er een speciale route op het Stedelijk Dalton Lyceum in Dordrecht een Internationale Schakelklas (ISK). Daar krijgen leerlingen lessen die aansluiten op hun eigen niveau. Docenten geven (vak)lessen, begeleiding en oriëntatie, waarbij rekening wordt gehouden met de taalbarrière, de achtergrond en cultuur van de leerlingen. Leerlingen leren de Nederlandse taal op het hoogst mogelijke niveau, dat aansluit bij hun capaciteiten. Soms is eerst een alfabetiseringstraject nodig, dat wordt dan verzorgd.

Leerlingen van 12 tot en met 16 jaar beginnen in een van de basis-oriëntatiegroepen op de ISK. Na maximaal 2 jaar stromen ze door richting regulier onderwijs. Dat kan zijn; vmbo, havo/vwo, mbo of praktijkschool. De ISK heeft als doel dat leerlingen volwaardig kunnen deelnemen aan de Nederlandse samenleving. Het onderwijs richt zich vooral op het verwerven van de Nederlandse taal en op inburgering in Nederland. Met deze basis wordt er door het Stedelijk Dalton Lyceum voor gezorgd dat Zwijndrechtse leerlingen, zelfverzekerd en op het juiste niveau, kunnen doorstromen naar het Nederlandstalige onderwijs.

Hoofdstuk 3: Nieuwe maatregelen

Uit het voorgaande hoofdstuk blijkt dat Zwijndrecht voor vergunninghouders op tal van domeinen al gerichte maatregelen heeft genomen. Die maatregelen zijn ook succesvol. Zo verloopt de huisvesting zonder noemenswaardige problemen, is de praktische ondersteuning en begeleiding in de eerste periode van het verblijf goed op orde en is het onderwijs voor vergunninghouders op de peuteropvang, basisschool en het voortgezet onderwijs uitstekend op orde. Ook met betrekking tot het verkleinen van de afstand van vergunninghouders tot de arbeidsmarkt, zijn met het *Project impuls Statushouders* en het Lokale leerwerkbedrijf de eerste stappen gezet.

De Zwijndrechtse ambitie reikt echter verder. We zien het als onze opgave om mensen die nieuw zijn in Zwijndrecht (vervolg vergunninghouders) niet alleen goed op te vangen, maar volledig uit te rusten om mee te doen in onze samenleving. Daaronder verstaan we dat zij zich snel thuis voelen. Dat zij naast geschikte huisvesting, snel de taal leren, werk vinden, een sociale kring opbouwen en gaan sporten. Dat hun kinderen naar school gaan, vriendschappen sluiten en deelnemen aan het verenigingsleven. Als we vanuit dit perspectief naar onze huidige maatregelen kijken, dan zijn we op de goede weg, maar dan hebben we nog wel een stevige opgave. Zo blijkt dat:

- De slagingspercentages van de inburgeringstrajecten fors achterblijven bij de verwachting en bij eerdere resultaten;
- ook als vergunninghouders wel geslaagd zijn voor hun inburgering, het taalniveau vaak nog erg beperkt is;
- de duurzame uitstroom van vergunninghouders naar werk fors achterblijft, datzelfde geldt voor het benutten van taalwerkstages, vrijwilligerswerk en werkervaringsplekken;
- voor volwassen vergunninghouders zijn de mogelijkheden om langdurige opleidingstrajecten te volgen te beperkt;
- het in beeld brengen van gezondheidsklachten van vergunninghouders aandacht vraagt;
- praktische belemmeringen maken dat de sportparticipatie van volwassen vergunninghouders achterblijft bij de verwachting;
- veel vergunninghouders zich nog altijd eenzaam voelen.

Op basis van een uitgebreide analyse van de eerste resultaten, onderzoeken en van vele gesprekken met vergunninghouders en professionals, komen we tot de conclusie dat de volgende maatregelen in aanvulling op het huidige beleid nodig zijn:

- Versterken van de eigen regie en werken aan zelfredzaamheid.
- Sturen op het inburgeringstraject en inzet van extra taalaanbod.
- Stimuleren van persoonlijke ontwikkeling, opleiding en werk op niveau.
- In beeld krijgen van de gezondheid van vergunninghouders.
- Stimuleren van sportdeelname.

3.1 Versterken van de eigen regie en werken aan zelfredzaamheid.

Wat is het probleem?

Succesvolle sociaaleconomische en maatschappelijke integratie hangt samen met een groot aantal verschillende domeinen. Op die domeinen werken tal van organisaties met vrijwilligers en met professionals aan een specifiek deel van de integratie van een vergunninghouder. Uit de vele gesprekken die in kader van dit beleids- en uitvoeringsprogramma zijn gevoerd, blijkt dat zij ook allemaal een specifiek aanbod hebben en dat ze de vergunninghouder met passie en verve ondersteunen. Tegelijkertijd valt ook op dat geen van de organisaties integraal naar de ontwikkeling van de vergunninghouder kijkt. Geen van de organisaties ziet de samenhang tussen alle domeinen en geen van de organisaties geeft daar sturing aan.

De verklaring daarvoor is dat het inburgeringsbeleid na de in 2013 herziene Wet inburgering volledig gericht is op de vrije markt en op het benadrukken van de eigen verantwoordelijkheid en zelfredzaamheid van vergunninghouders. De premisse is dat vergunninghouders zelf regie kunnen nemen op hun persoonlijke ontwikkeling. Dat zij een duidelijk beeld hebben van hun toekomst in onze samenleving en kunnen inschatten of dat beeld realistisch is. Dat zij hun weg kunnen vinden in ons complexe 'overheidsland' en snappen welke organisaties, instanties en professionals zij nodig hebben voor een specifiek onderdeel van hun integratie. Wij zien dat deze premisses volstrekt illusoir zijn en dat ze de ontwikkeling van vergunninghouders in de weg staan.

Wat gaan we doen?

Maatregel om de regie en zelfredzaamheid van vergunninghouders te versterken.	
Deze maatregel zorgt ervoor dat er voor vergunninghouders een casemanager is die hen integraal helpt bij alle domeinen die van belang zijn voor de participatie en integratie. Deze professional gaat structuur aanbrengen en de inspanningen van alle betrokken organisaties richten. Voor de uitvoering is in 2018 € 90.000,- nodig voor een inhaalslag en in 2019 en 2020 € 75.000,- per jaar.	
1.	Gedurende drie jaar wordt naast de laagdrempelige hulp van Vluchtelingenwerk een professioneel traject Participatie en Integratie ingezet. Met professioneel casemanagement versterken we de zelfredzaamheid en de eigen regie van de vergunninghouders. De doelgroep van dit traject bestaat uit de 261 vergunninghouders die in de periode 2015 tot en met 2017 zijn gehuisvest en de naar verwachting 150 vergunninghouders die daar nog bijkomen van 2018 tot en met 2020. Van 2018 tot en met 2020 investeren we extra om deze doelgroep beter te laten integreren en participeren. We kunnen in verband met de besluitvorming in de gemeenteraad, die waarschijnlijk pas in het eerste kwartaal van 2018 plaatsvindt en het werven van een professional door Vluchtelingenwerk, waarschijnlijk pas aan het begin van het tweede kwartaal beginnen. De huidige 261 vergunninghouders vertalen zich naar 130 openstaande (uitkerings)dossiers. Gezinnen waarbij zowel de vrouw als de man een uitkering hebben, staan samen op één dossier. Het professionele casemanagement richt op het volgende: - In het jaar 2018 investeren we € 90.000,- om een inhaalslag te maken. Alle huidige vergunninghouders(gezinnen) worden gesproken. Voor allen wordt een persoonlijk gezinsplan opgesteld, waarin op alle domeinen die van belang zijn voor de integratie: huisvesting, inburgering & taal, onderwijs, werk & vrijwilligerswerk, gezondheidszorg, sport & vrije tijd, in kaart wordt gebracht waar kansen liggen, waar de ambitie van de vergunninghouders ligt en ook waar verblijf in onze samenleving de vergunninghouder toe verplicht. Het plan zorgt voor greep en houvast in de eerste jaren in de samenleving; - ook voor de vergunninghouders die zich na 2017 huisvesten in Zwijndrecht, wordt nog in het eerste jaar een persoonlijk plan gemaakt; - het persoonlijke plan wordt nog in het eerste jaar afgestemd met alle bij de vergunninghouder betrokken organisaties. De casemanager zorgt dat er van deze organisaties formeel commitment komt op het plan. Daarbij worden in elk geval Diverz en Vivera, de taalschool, de SDD, een informele taalaanbieder en sportverenigingen meegenomen; - de casemanager neemt daarna voor een periode van drie jaar regie op de uitvoering van het plan. Door de voortgang te monitoren en door te doen wat nodig is om tot uitvoering te komen. De intensiteit van de ondersteuning wordt in die drie jaar afgebouwd. De casemanager onderhoudt contact met vergunninghouders en met alle betrokkenen in de keten. Als resultaat uitblijft, dan jaagt de casemanager aan en als er sprake is van een bottleneck in het proces, dan probeert de casemanager deze weg te nemen;

	- als er sprake is van een bottleneck, dan neemt de professional de regie tijdelijk over en zorgt deze samen met de vergunninghouder en met de betrokken organisaties, dat er weer voortgang komt. Het wegnemen van bottlenecks kan bijvoorbeeld bestaan uit het vinden van een baan, het behalen van de inburgering, het leren van de taal, het actief zijn op een sportvereniging, het starten met een vervolgopleiding, taal- werkstage of werkervaringsplaats; - de professional van vluchtelingenwerk hoeft niet alles zelf te doen. Onder regie van de professional, kunnen opgeleide vrijwilligers (van vluchtelingenwerk) delen van de praktische begeleiding op zich nemen; - vluchtelingenwerk en de gemeente zoeken samen naar de juiste bemensing van de casemanager integratie en participatie. Vluchtelingenwerk legt verantwoording af aan de gemeente over de persoonlijke plannen en de behaalde resultaten via de reguliere kwartaalgesprekken. Om de band met de gemeente te versterken, werkt de casemanager ook wekelijks een dag vanuit het gemeentehuis.
--	---

3.2 Sturen op het inburgeringstraject en de inzet van extra taalaanbod

Wat is het probleem?

Veel van de inburgeringsplichtige vergunninghouders (gezins- en asielmigranten), hebben nog niet aan hun inburgeringsverplichting voldaan. Er zijn geen boetes opgelegd en in veel gevallen is de termijn, op aanvraag van de vergunninghouder verlengd, bijvoorbeeld door ziekte, analfabetisme of langdurig verblijf in het AZC.

Overzicht Inburgeringsplichtige vergunninghouders				
Jaartal	2013	2014	2015	2016
Voldaan aan inburgering	9	11	0	0
Nog niet voldaan aan inburgering	6	18	40	106

We zien de volgende problematiek met betrekking tot de inburgeringsplicht:

- Vanuit de gemeentelijke rol hebben we niet of nauwelijks zicht op de voortgang en op eventuele knelpunten tijdens het inburgeringstraject;
- de diversiteit en kwaliteit van inburgeringstrajecten (taalscholen) is enorm. Het EénVandaag Opiniepanel heeft 269 vergunninghouders gevraagd naar hun ervaring. De kritiek is niet mals: "vaak is de leraar ongeschikt en is er nauwelijks aansluiting met de maatschappij". Dit beeld wordt gedeeld door de Zwijndrechtse vergunninghouders;
- omdat vergunninghouders drie jaar de tijd hebben om in te burgeren, beginnen zij vaak laat met hun traject. Dat vormt een belemmering voor verdere integratie en participatie;
- uit de gesprekken met vergunninghouders en uit onderzoek van De correspondent, blijkt dat zo'n driekwart van de vergunninghouders minder dan twaalf uur per week les heeft, zo'n 40 procent zelfs minder dan negen uur per week;
- vergunninghouders ervaren een aantal praktische belemmeringen. Zo blijkt dat zij soms moeite hebben met de financiering van de reiskosten (vooral als er een inburgeraar buiten de Drechtsteden wordt gekozen) en met de kosten voor de kinderopvang.

In de praktijk blijkt dat het leeuwendeel van de vergunninghouders de keuze maakt voor het standaard inburgeringstraject (taalniveau A2). We constateren dat zij in dat geval de taal onvoldoende leren beheersen. Vergunninghouders zien twee grote verbeterpunten:

- De kwaliteit en intensiteit van het inburgeringstrajecten is te laag, er wordt simpelweg te weinig taalonderwijs geboden door de aanbieder (2 a 3 dagdelen);
- Taal leer je door te doen: vergunninghouders geven aan dat zij de taal pas echt leren, door de taal te spreken in het dagelijks gebruik. Omdat zij vaak weinig contact hebben met de reeds gevestigde bevolking, is er te weinig gelegenheid om de taal te spreken.

Op de kwaliteit en intensiteit van de Inburgeringstrajecten van taalaanbieders hebben we als gemeente maar zeer beperkt invloed. Aan ons is het dus vooral de opgave om rondom het inburgeringstraject kansen te organiseren die vergunninghouders kunnen aangrijpen om de taal beter te leren spreken.

Wat gaan we doen?

Maatregelen om taalontwikkeling en het inburgeringstraject aan te jagen.	
Onderstaande maatregelen zorgen ervoor dat vergunninghouders worden geholpen bij de voortgang van het inburgeringstraject en bij het ontwikkelen van de taal. Voor deze maatregelen zijn geen extra middelen nodig. Maatregel 1 valt onder de casemanager integratie en participatie en maatregel 2 en 3 vallen onder de extra bijdrage aan de SDD (deze komt later in dit stuk uitgebreid aan de orde).	
1.	Vergunninghouders met potentieel, krijgen de mogelijkheid om naast of in plaats van de inburgering, extra intensieve taallessen op het niveau NT2-1 en/of NT2-2 te volgen. Een dergelijk taaldiploma zet ook de deur richting hoger onderwijs open. Daarnaast worden de mogelijkheden tot het volgen van taalwerkstages gedurende de inburgering voor alle vergunninghouders uitgebreid. De intensieve taallessen en taalwerkstages worden ondergebracht in het keuzepakket van de regisseur van de SDD.
2.	De casemanager integratie en participatie (Vluchtelingenwerk) gaat sturen op de voortgang van het inburgeringstraject en op het benutten van het lokale en regionale informele taalaanbod. Diverz, Vluchtelingenwerk, Bibliotheek AanZet, het Leger de Heils en stichting Lezen en Schrijven hebben een lokaal aanbod dat vooral gericht is op oefenen met het spreken, lezen en/of schrijven taal. Zij bieden voorzieningen als een taalpunt, taalcafé, taalroefengroepen en taalmaatjes. Deze voorzieningen vormen een aanvulling op een taaltraject of de inburgering.
3.	Reiskosten en de kosten voor kinderopvang worden tijdens de inburgering, de startmodule en het participatieverklaringstraject vergoed. De SDD zorgt dat de regelingen gemakkelijk toegankelijk zijn. Als er goede aanleiding is om een traject buiten de Drechtsteden te volgen, dan worden ook deze reiskosten vergoed.

3.3 Stimuleren van persoonlijke ontwikkeling, opleiding en werk op niveau

Wat is het probleem?

De Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid (WRR) beschrijft in haar *Policy Brief 4 (WRR, 2015)* dat de huidige groep vergunninghouders opvallend veel gelijkenissen vertoont met de vergunninghouders die midden jaren 90 zijn gehuisvest. De cohortstudie: *De economische en sociale participatie van asielzoekers* (WODC, 2015) biedt inzichten in de resultaten die deze vergunninghouders hebben geboekt op onze arbeidsmarkt. De studie laat zien dat de achterstand vooral groot is in de eerste jaren van verblijf. De arbeidsparticipatie stijgt weliswaar naarmate vergunninghouders langer in Nederland zijn, maar na een verblijf van twee jaar heeft slechts 25% een betaalde baan van meer dan 8 uur per week, na vijf jaar geldt dit voor 50% en na vijftien jaar is dit opgelopen tot 57%. Ongeveer 33% heeft na 15 jaar een voltijdsbaan.

Het besef dat er iets moet gebeuren om dit met de huidige groep vergunninghouders te voorkomen, is inmiddels geland. De regionale inspanning via het *Project Impuls Statushouders* en de inzet van het lokale leerwerkbedrijf getuigen daarvan. De eerste statistieken wijzen echter uit dat wat we nu doen, niet genoeg is. Vanaf 2015 ontvangen 132 Zwijndrechtse vergunninghouders - uit de nieuwe groep - een uitkering. Daarvan zijn er twee uitgestroomd naar een betaalde baan, twee naar een opleiding, zeven naar vrijwilligerswerk/ een participatieplek en twaalf geplaatst op een taalwerkstage.

Voor Zwijndrecht is het essentieel dat iedere vergunninghouder kan studeren en werken op het eigen niveau en dat de kloof tussen de kwaliteiten en competenties (het CV van

vergunninghouders) en de vraag op de arbeidsmarkt wordt gedicht. De kloof die wij zien in de praktijk op de arbeidsmarkt wordt ook daadwerkelijk ervaren door vergunninghouders. Juist volwassen vergunninghouders merken op dat de in het land van herkomst opgebouwde werkervaring en de aldaar voltooide opleidingen, op de Nederlandse arbeidsmarkt minder waard zijn. Onderwijs (voor volwassenen) kan die aansluiting bevorderen. Zo wordt de kans dat vergunninghouders uitstromen naar een betaalde baan die past bij hun competenties, kwaliteiten en ambities groter. We halen concreet de volgende aandachtspunten op:

- Voor vergunninghouders die in het land van herkomst mooie functies hebben bekleed, is het moeilijk in Nederland een baan op niveau te vinden. De SDD zet vooral in op kortdurende taaltrainingen en cursussen. Bij een beperkte afstand tot de arbeidsmarkt wellicht voldoende om (tijdelijk) uit te stromen naar ongeschoolde arbeid, maar onvoldoende om uiteindelijk duurzaam uit te stromen naar een baan in de richting van het oude niveau;
- directe bemiddeling naar werk (in de praktijk vaak laaggeschoold) gaat voor het volgen van (langdurige) opleidingen. Zeker na hun 30^e hebben vergunninghouders bijna geen mogelijkheden om te studeren. Het beleid leidt ertoe dat veel vergunninghouders (tijdelijk) uitstromen naar laaggeschoold werk. Voor vergunninghouders met het meeste potentieel, werkervaring en een hoog opleidingsniveau, ontbreekt daardoor het perspectief op de langere termijn;
- de periode waarin vergunninghouders werken aan hun inburgering, biedt kansen en ruimte voor opleiding. Die ruimte wordt onvoldoende benut. Op dit moment wordt ingezet op taalwerkstages en bij een korte afstand tot de arbeidsmarkt op korte cursussen Vorkheftruckchauffeur, VCA, Nederlands e.d. (26x);
- de mogelijkheden voor vergunninghouders tot het laten waarderen van hun diploma's of het verkrijgen van een indicatie van het onderwijsniveau worden niet volledig benut. In opdracht van het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid⁶ kunnen vergunninghouders via de Structuur voor Internationale Diplomawaardering, kostenloos een diplomawaardering of Indicatie onderwijsniveau aanvragen;
- het contact tussen de vergunninghouders en de regisseurs is minder intensief dan het project *Impuls Statushouders* doet vermoeden. Vergunninghouders geven aan hun regisseur slechts één of hooguit twee keer per jaar te spreken. Dat is te weinig om de ontwikkeling van iemand intensief te volgen;
- het vraagt lef van werkgevers om aan de slag te gaan met vergunninghouders. Toch zijn er best veel die sympathie voor hen hebben. Een belangrijke constatering is dat werkgevers vaak niet goed weten wat hen te wachten staat:
 - a. tegemoetkomingen die het risico voor een werkgever beperken bijv. loonkostensubsidies, werkervaringsplekken, werken met behoud van uitkering, tegemoetkoming in opleidingskosten e.d. zijn niet voldoende onder de aandacht;
 - b. duidelijke informatie over de culturele verschillen, de kennis, kunde en talenten van de vergunninghouders (bijv. diplomawaardering en erkenning van eerder verworven competenties) is voor werkgevers niet voldoende beschikbaar.
- er zit meer perspectief in het actief matchen van vergunninghouders aan welwillende bedrijven. Baanbrekend (matchingsunit van de SDD) zet vooral in op de contacten met grote bedrijven waar makkelijk grote groepen vergunninghouders aan de slag kunnen. Het lokale MKB wordt grotendeels gemist.

Wat gaan we doen?

Maatregelen om de persoonlijke ontwikkeling, de opleiding en het vinden van werk op niveau aan te jagen.

Onderstaande maatregelen maken het mogelijk dat vergunninghouders (langduriger) opleidingstrajecten volgen en in grotere getalen gebruik maken van taalwerkstages of

⁶ De expertisecentra van Nuffic en SBB vormen samen de structuur voor Internationale diplomawaardering (IDW). Wij werken in opdracht van het ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap en het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid.

werkervaringsplekken. We bieden de regisseur van de SDD extra middelen om de afstand tot de arbeidsmarkt te verkleinen. Voor de uitvoering is in de periode 2018 tot en met 2020 een extra bijdrage aan de SDD nodig van € 75.000,- per jaar.	
1.	De inzet van Zwijndrecht is dat geen enkele vergunninghouder enkel een inburgeringstraject volgt. In samenwerking met de SDD zetten we in op trajecten waarbij de inburgering, afhankelijk van de kwaliteiten en competenties wordt gecombineerd met: 1. Een entreeopleiding (MBO niveau 1), voor vergunninghouders met een vrij grote afstand tot de arbeidsmarkt. 2. Een MBO-opleiding (niveau 3 en 4) gericht op uitstroom naar werk voor vergunninghouders met een kleine afstand tot de arbeidsmarkt. 3. Een NT2-1 of NT2-2 taaltraject en vervolgens hoger onderwijs voor (hoogopgeleide) vergunninghouders met veel potentieel. De casemanager integratie en participatie borgt de voortgang en is ondersteunend aan de regisseur van de SDD. Dit uitgangspunt houdt in dat vergunninghouders gedurende hun opleiding tijdelijk (gedeeltelijk) vrijgesteld moeten worden van hun sollicitatieverplichtingen.
2.	De inzet van Zwijndrecht is dat alle vergunninghouders met de kwaliteiten en competenties om te studeren, ook daadwerkelijk gaan studeren. Ook voor vergunninghouders die ouder dan 30 zijn, gaat opleiding in de eerste fase van verblijf voor de uitstroom naar laaggeschoold werk. Vergunninghouders die jonger dan 30 zijn, kunnen de voorliggende voorziening studiefinanciering van (DUO) gebruiken. Als blijkt dat aanvullend financieel maatwerk in verband met de gezinssituatie nodig is, dan wordt dat door de SDD geboden. De casemanager integratie en participatie borgt de voortgang en helpt de regisseur van de SDD.
3.	De inzet van Zwijndrecht is om samen met regiogemeenten en de SDD een convenant te sluiten met het UAF⁷. De vergunninghouder, het UAF en de SDD stellen een studietraject op. Het UAF kan aanvullende financiële middelen beschikbaar stellen, begeleiden tijdens de voorbereidingsfase, tijdens de studie en bij het vinden van werk.
4.	De inzet van Zwijndrecht is dat vergunninghouders met diploma's uit het land herkomst, deze laten waarderen via de Structuur voor Internationale Diplomawaardering. De regisseur van de SDD zorgt voor begeleiding.
5.	De inzet van Zwijndrecht is dat voor vergunninghouders die niet meer willen studeren, wordt ingezet op erkenning van eerder verworven competenties (EVC-trajecten). In EVC-trajecten wordt de ervaring van vluchtelingen verwerkt in een ervaringscertificaat dat kennis en kunde aantoonst en kan helpen bij de uitstroom naar werk.
6.	Reiskosten en de kosten voor kinderopvang worden tijdens het volgen van onderwijs vergoed, ook als de school wat verder weg is. De SDD zorgt dat de regelingen gemakkelijk toegankelijk zijn.
7.	De inzet van Zwijndrecht is dat vergunninghouders die hun inburgering niet kunnen of willen combineren of vervolgen met een opleiding, door de SDD worden gekoppeld aan werkervaringsplekken, taalwerkstages of deeltijdarbeidsplaatsen.
8.	De inzet van Zwijndrecht is dat Vergunninghouders met een grote afstand tot de arbeidsmarkt, via het LZW worden gekoppeld aan een leerwerkplaats of een taalwerkstage. Zo nodig worden in samenwerking met LZW extra plekken gecreëerd.
9.	Zwijndrecht investeert in samenwerking met de accountmanager bedrijven, de SDD, Baanbrekend, het LZW en Vluchtelingenwerk in een gerichte arbeidsmarktbenadering. Doel is het creëren van meer arbeidsplaatsen, taalwerkstages en leerwerkplekken.

⁷ Stichting voor Vluchteling-Studenten UAF is de oudste vluchtelingenorganisatie van Nederland (1948).

10	Het risico dat bedrijven ervaren als zij vergunninghouders in dienst nemen wordt beperkt. Met de SDD worden afspraken over het inzetten van bestaande re-integratie middelen als loonkostensubsidies, werken met behoud van uitkering en tegemoetkoming in opleidingskosten gemaakt. Daarnaast worden bedrijven gefaciliteerd met informatie over vergunninghouders 'kwaliteiten, competenties, culturele verschillen' en jobcoaching.
----	--

3.4 In beeld krijgen van de gezondheid

Wat is het probleem?

De gezondheid van vergunninghouders vraagt extra aandacht. De verklaring hiervoor is dat de situatie in het land van herkomst, de omstandigheden tijdens de vlucht en de uitdaging om een nieuw bestaan op te bouwen in Nederland, een zware wissel op de gezondheid trekken. Daarbij speelt ook de onzekerheid die vergunninghouders ervaren in afwachting van gezinshereniging en in verband met de tijdelijkheid van hun verblijfsvergunning een rol. Ook nadat vergunninghouders huisvesting in de gemeente Zwijndrecht hebben gekregen, is hun toekomst nog onzeker. In Zwijndrecht hebben we vooral Syriërs en Eritreeërs opgevangen.

In samenwerking met de Dienst Gezondheid en Jeugd (DGJ) hebben we de mogelijke gezondheidsproblemen van deze doelgroep in kaart gebracht in het *Gezondheidsprofiel vergunninghouders*. Uit die inventarisatie blijkt het volgende:

- Bij alle statushouders is sprake van een verhoogd risico op psychische klachten. Het is daarom belangrijk om in te zetten op vroeg signalering door professionals en vrijwilligers en op voorlichting voor vergunninghouders over psychische gezondheid en GGZ;
- het advies is om ook bij jeugdige statushouders in te zetten op vroeg signalering en het omgaan met psychosociale problematiek. Dit moet gebeuren door professionals die deze doelgroep veel zien. Denk aan leerkrachten, pedagogisch medewerkers (kinderopvang, peuterspeelzaal) en maatschappelijk medewerkers;
- Hiv en Soa's komen vaker dan gemiddeld voor bij Eritreeërs. Gericht advies over seksuele gezondheid is voor alle Eritreeërs belangrijk. Vooral meisjes en jonge vrouwen zijn daarnaast kwetsbaar voor seksueel misbruik, uitbuiting, uithuwelijking, genitale verminking, ongewenste zwangerschap en abortus;
- Syriërs hebben vaker dan gemiddeld last van overgewicht. Dat kan zich ontwikkelen richting diabetes. Het advies is inzetten op beweging en op gezonde voeding;
- extra aandacht is gewenst voor de mondzorg van alle statushouders. Vooral Eritreeërs hebben een slechter dan gemiddeld gebit;
- Syrische mannen roken vaker dan gemiddeld. Het advies is om hier extra voorlichting over te organiseren.

Wat gaan we doen?

Maatregelen om de gezondheid van vergunninghouders in beeld te krijgen.	
Onderstaande maatregelen helpen ons de gezondheid van vergunninghouders in beeld te brengen en om een situatie te scheppen waarin vergunninghouders makkelijker een hulpvraag kunnen stellen. Voor de uitvoering is in de periode 2018 tot en met 2020 een bijdrage nodig van € 10.000,- per jaar.	
1.	Met de DGJ zet Zwijndrecht in op het versterken van de deskundigheid inzake de psychosociale gezondheid van vergunninghouders. Belangrijke partners als Vluchtelingenwerk, Vivera en de SDD worden meegenomen in trainingstrajecten.
2.	Met de DGJ zet Zwijndrecht in op het versterken van de deskundigheid inzake de psychosociale gezondheid van jeugdige vergunninghouders. Belangrijke partners als leerkrachten, Diverz en pedagogisch medewerkers worden meegenomen in trainingstrajecten.
3.	De casemanager integratie en participatie (en de vrijwilligers van Vluchtelingenwerk) krijgen de opdracht om in de begeleiding nadrukkelijk bezig te

	zijn met de organisatie van de Nederlandse gezondheidszorg en ook met de koppeling van vergunninghouders aan voorlichtingsprogramma's over roken, sporten, seksuele gezondheid en een gezonde leefstijl.
4.	De casemanager integratie en participatie en de vrijwilligers van Vluchtelingenwerk krijgen de opdracht om de koppeling tussen vergunninghouders en huisartsen en Diverz en Vivera te versterken. Als gedurende de begeleiding of na afloop daarvan blijkt dat hulp nodig is, dan is er al een introductie geweest en is de drempel voor de vergunninghouder om hulp te zoeken lager.

3.5 Stimuleren van sportdeelname

Wat is het probleem?

In het kader van dit beleids- en uitvoeringsprogramma hebben we veel gesprekken gevoerd met vergunninghouders. Unaniem blijkt in die gesprekken dat er een duidelijke behoefte is aan meer contact, ontmoeting en vriendschap met de reeds gevestigde bevolking. Het EenVandaag Opiniepanel vormt een bevestiging van ons beeld. In het kader van het panel zijn 1000 vergunninghouders bevraagd, daar komt het volgende beeld uit naar voren (EenVandaag, 2016):

- Een kwart van de ondervraagde nieuwkomers heeft nauwelijks contact met Nederlanders. Zij hebben geen enkele Nederlandse vriend of vriendin;
- negen op de tien (94%) zou meer Nederlandse vrienden willen hebben, maar volgens de helft is dat lastig te realiseren. Vooral jonge Syrische mannen geven aan dat de taalbarrière goed contact met Nederlanders in de weg staat.

Zwijndrecht ziet sportevenementen en sportverenigingen als een belangrijk middel om ontmoetingen te faciliteren, waar vriendschappen uit voort kunnen komen. En dan hebben we het algemene effect van sport op de gezondheid, op het verleggen van grenzen, en op het gevoel van eigenwaarde en ontspanning nog niet eens genoemd. We zetten wel in op de vorming van gemengde teams, juist dat zorgt voor de contacten die vergunninghouders zoeken. Dat brengt wel uitdagingen met zich mee, niet alleen voor de vergunninghouder, maar ook voor de vereniging en de leden. Die uitdagingen hebben vooral te maken met culturele verschillen en met een taalbarrière. Vergunninghouders komen uit een cultuur waarin afspraken 'minder hard' zijn. Zo komt het voor dat een vergunninghouder fijn heeft meegetraind, zich ingeschreven heeft en de volgende training, niet verschijnt op de club. Dat zijn zaken die begrip en geduld vragen van de vereniging en de bestaande leden.

Daarnaast vallen ook de praktische belemmeringen op. Die hebben primair te maken met de financiering. Waar vergunninghouders voor de sport van hun kinderen gebruik kunnen maken van vergoedingen uit het SMS Kinderfonds en de lokale aanvullende kind-pakketten. Kunnen zij dit voor zichzelf niet. We zien daarbij dat vooral nadat de kinderen (en partners) zijn overgekomen uit het land van herkomst (gezinshereniging), de aandacht en het beperkte budget opgaat aan de kinderen. Dat gaat ten kosten van de eigen sportparticipatie en daarmee van de sociale contacten en vriendschappen die juist zo belangrijk zijn voor de maatschappelijke integratie en participatie.

Wat gaan we doen?

Maatregelen om de sportdeelname te stimuleren.	
Onderstaande maatregelen dragen bij aan de sportparticipatie. Voor de uitvoering is in de periode 2018 tot en met 2020 een bijdrage nodig van € 12.500,- per jaar.	
1.	Financiën kunnen geen belemmering vormen voor het inschrijven bij een sportvereniging. Zwijndrecht zorgt er dan ook voor dat ook meerderjarige vergunninghouders bij het ontbreken van financiële middelen, inschrijfgeld en sportkleding vergoed krijgen. De casemanager participatie en integratie krijgt hiervoor een maatwerkbudget.

2.	Zwijndrecht verbindt de Vivera sportcoaches nadrukkelijk met vergunninghouders. Sportparticipatie wordt zo een onderdeel van de opdracht van de sportcoaches, de beweegmaatjes worden gekoppeld aan de vergunninghouders.
3.	Zwijndrecht faciliteert via het Sportplatform Zwijndrecht de sportverenigingen maximaal bij het omgaan met cultuur- en taalbarrières. Korte lijntjes met de sportcoaches, Vluchtelingenwerk en een informatieve bijeenkomst vallen onder dit faciliteren.
4.	Zwijndrecht organiseert in samenwerking met Vluchtelingenwerk, het Sportplatform Zwijndrecht en de Vivera sportcoaches (Hattrick) jaarlijks een evenement dat de initiële ontmoeting tussen vergunninghouders en sportverenigingen moet faciliteren.

Hoofdstuk 4 Financiën en samenvatting van de maatregelen.

4.1 Het jaar 2018 uitgewerkt in inhoud en euro's

Bestaande structurele maatregelen

Onderstaand treft u een overzicht van de bestaande maatregelen die Zwijndrecht structureel en specifiek inzet voor vergunninghouders. In de (voorbeeld)berekening wordt uitgegaan van de geprognosticeerde taakstelling van 55 vergunninghouders in 2018.

Vanuit de subsidierelatie met Vluchtelingenwerk 2018		
1.	Basisdienstverlening (kantoorkosten, voorlichting, telefonisch en fysiek spreekuur en begeleiding bij juridische procedures als gezinshereniging)	€ 54.920 (onafhankelijk van de instroom)
2.	Traject maatschappelijke begeleiding 60% vergunninghouders 18 jaar of ouder, maakt 33 trajecten.	33 X € 1105 = € 36.465
3.	Traject coaching vestiging. Uitgaande van een gezinsgrote van 2.5, maakt 22 trajecten	22 X € 800 = € 17.600
4.	Het participatieverklaringstraject 60% vergunninghouders 18 jaar of ouder, maakt 33 trajecten.	33 X € 150 = € 4.950
Via de inkoop bij de gemeente Dordrecht 2018		
5.	Matching van vergunninghouders aan een geschikte woning door bureau statushouders Dordrecht. Uitgaande van een gezinsgrote van 2.5, maakt 22 trajecten	22 X € 60 = 1.320
Totale kosten structurele maatregelen 2018		€ 115.000

Dekking van de structurele maatregelen

De structurele (deels) variabele lasten zijn duurzaam te dekken uit de structurele (deels) variabele inkomsten. Zowel de inkomsten uit de specifieke bijdrage van het rijk, als de uitgaven aan de trajecten van Vluchtelingenwerk, zijn namelijk (deels) variabel:

(deels) Variabel beschikbaar structureel budget 2018		
1.	Reservering vanuit de algemene uitkering voor de activiteiten betreffende vergunninghouders	€ 85.327
2.	Specifieke bijdrage in de kosten voor integratie en participatie van het rijk € 2.370,- per gehuisveste volwassen statushouder. Uitgaande van de geprognosticeerde instroom van 55 vergunninghouders in 2018, waarvan 60% 18 jaar of ouder. Komt dat op 33 volwassen statushouders. 33 X € 2.370,- = € 78.210,-	33 X € 2.370 = € 78.210
Totaal beschikbaar vast budget 2018		€ 164.000

Tijdelijke maatregelen.

In dit beleids- en uitvoeringsprogramma stellen we een aantal nieuwe maatregelen voor. Daarnaast is via een besluit van de Drechtraad reeds besloten tot het project *Impuls Statushouders*. We achten deze nieuwe maatregelen noodzakelijk om de effectiviteit van het beleid te verhogen. We willen deze maatregelen als pilot instellen voor de periode van 2018 tot en met 2020.

Via een besluit van de Drechtraad <i>Impuls Statushouders</i>		
1.	<i>Project impuls Statushouders</i> (een startmodule voor alle nieuwe vergunninghouders, een team met regisseurs met een lagere caseload, een menukaart met op vergunninghouders toegespitste re-integratie middelen)	€ 203.023 in 2017 en € 108.896 in 2018.
Kosten <i>Project impuls Statushouders</i> 2018		€ 311.919

Tijdelijke maatregelen 2018 tot en met 2020 uit dit beleids- en uitvoeringsprogramma	
Maatregelen om de regie en zelfredzaamheid van vergunninghouders te versterken en ondersteunen. 1 X € 90.000,- & 2 keer € 75.000,-.	1 X € 90.000 en 2 X € 75.000 = € 240.000
Maatregelen om de persoonlijke ontwikkeling, de opleiding en het vinden van werk op niveau aan te jagen. Jaarlijks € 75.000,-	3 X € 75.000 = € 225.000
Maatregelen om de gezondheid van vergunninghouders beter in beeld te brengen. Jaarlijks € 10.000,-	3 X € 10.000, = € 30.000
Maatregelen om de sportparticipatie van vergunninghouders te bevorderen. Jaarlijks € 12.500,-	3 X € 12.500 = € 37.500
Totale kosten extra tijdelijke maatregelen	€ 532.500

Tijdelijke inkomsten (uitwerkingsakkoord verhoogde asielinstroom 'geld volgt statushouder').
Tegenover de totale kostenpost van de tijdelijke maatregelen van € 844.419,- staan tijdelijke inkomsten uit het "Bestuursakkoord Verhoogde Asielinstroom". Voor de jaren 2016 en 2017 ontvangt Zwijndrecht € 4.430,- per gehuisveste statushouder. Dit bedrag is gestort in een taakreserve die enkel door deze inkomsten al oploopt tot € 841.700,-. Daarmee zijn de tijdelijke maatregelen ruimschoots te dekken uit de taakreserve.

Tijdelijke inkomsten voortkomend uit het bestuursakkoord (DU Statushouders)	
In de jaren 2016 en 2017 samen gaat Zwijndrecht naar verwachting 190 vergunninghouders huisvesten.	190 X € 4.430 = € 841.700
Totale tijdelijke inkomsten	€ 841.700

4.2 Financiële samenvatting en meerjarenoverzicht 2016-2020

In 2016, 2017 en 2018 zijn er via de circulaire inkomsten ontvangen (DU Statushouders) van het Rijk. Deze zijn gestort in de Reserve Taakmutaties. Het verwachte saldo van deze reserve, onderdeel statushouders, per 31-12-2017 wordt meegenomen als dekking voor de pilot. De looptijd van deze pilot is drie jaar: 2018-2020. Waarschijnlijk zullen trajecten doorlopen tot in 2021, zodat na dat jaar de pilot pas in zijn compleetheid geëvalueerd kan worden. Voor de dekkendheid van het financiële plaatje maakt dit niet uit, kosten en inkomsten worden in dat geval gedeeltelijk nog naar 2021 verschoven. Gelet op het bovenstaande, ziet de (financiële) besluitvorming dan ook op de jaren 2018-2020. Voor het volledige beeld zijn de inkomsten en uitgaven van 2016 en (prognose) 2017 gepresenteerd in onderstaande tabel. Het totaaloverzicht van *Thuis in Zwijndrecht* ziet er dan als volgt uit:

Meerjarig overzicht: Uitgaven en Dekking Thuis in Zwijndrecht						
Meerjarig overzicht: Uitgaven en dekking Thuis in Zwijndrecht	Opvang statushouders		Thuis in Zwijndrecht			TOTALEN
Jaar	2016	2017	2018	2019	2020	
Taakstelling huisvesting vergunninghouders*	86	101	55	50	45	
Uitgaven:						
Vluchtelingenwerk (VWZ) reguliere subsidie**	197.000	238.000	114.000	109.000	104.000	762.000
Extra subsidie Vluchtelingenwerk, professioneel casemanagement (VWZ)	-	-	90.000	75.000	75.000	240.000
Bureau statushouders (Gem. Dordt)	1.000	1.000	1.000	1.000	1.000	5.000
Project Impuls statushouders (SDD)	-	203.000	109.000	-	-	312.000
Persoonlijke ontwikkeling & opleiding (SDD)	-	-	75.000	75.000	75.000	225.000
Gezondheid statushouders (DG&J)	-	-	10.000	10.000	10.000	30.000
Bevorderen Sportparticipatie. (Gemeente)	-	-	13.000	13.000	13.000	39.000
Totaal aan uitgaven:	198.000	442.000	412.000	283.000	278.000	1.613.000
Dekking:						
Regulier budget structureel (Zdrecht)	84.000	84.000	85.000	85.000	85.000	423.000
DU Statushouders (Gemeentefonds)	186.000	571.000	85.000	-	-	842.000
Bijdrage voor maatschappelijke begeleiding (COA)	133.000	142.000	78.000	71.000	64.000	488.000
Totaal aan dekking:	403.000	797.000	248.000	156.000	149.000	1.753.000
Reserve taakmutaties, onderdeel statushouders / nieuwe reserve status						
Mutatie reserve		368.000	164.000-	127.000-	129.000-	
Stand reserve taakmutaties, per 31 december van genoemde jaar, onderdeel statushouders	186.000	554.000	390.000	263.000	134.000	
*Taakstelling huisvesting vergunninghouders is vanaf 2018 een aanname. De uitgaven en dekking schalen op en af aan de hand van de taakstelling. ** inclusief reguliere subsidie voor het brede takenpakket van Vluchtelingenwerk, informatiesprek uur, huisvesting, participatieverklaring, coaching vestiging, maatschappelijke begeleiding, inloopsprek uur, begeleiding asielpcedure en gezinshereniging.						

Zoals te zien is, blijft er op prognosebasis een bedrag over in de reserve per ultimo 2020. Bij de evaluatie van de pilot zal het alsdan bestaande saldo worden bestemd. Dit naar gelang de inzichten en (financiële) opgaven van dat moment. Uiteraard is eventuele herbestemming een besluit dat de raad van Zwijndrecht zelf neemt.